

KANCELARIA SENATU
GABINET MARSZAŁKA SENATU

Biuletyn Parlamentarnego Zespołu
ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi

MAJ 2011

Spis treści

I. Program 18. posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi w dniu 11.05.2011 r.	3
II. Materiały na posiedzenie Zespołu	
Plan strategii informacyjnej kampanii społecznej promującej instytucję petycji w Polsce (Marzena Krysiak, Anna Pomianowska-Bąk).....	7
Informacja o petycjach rozpatrzonych przez Senacką Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji (Danuta Antoszkiewicz, Biuro Komunikacji Społecznej Kancelarii Senatu).....	11
III. Z archiwum Zespołu	
Informacja o przebiegu 17. posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi w dniu 30.03.2011 r.....	15
IV. Informacja o przebiegu posiedzeń Podkomisji stałej ds. współpracy z organizacjami pozarządowymi w dniach 14 i 27.04.2011 r.	21

Opracowanie:

Marzena Krysiak, Gabinet Marszałka Senatu

tel. 022 694-94-43

e-mail: ngo@nw.senat.gov.pl

**Program posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Współpracy z Organizacjami
Pozarządowymi**

Data: 11.05.2011 r. (środa), godz. 15.00-16.30, sala nr 176

Program:

15:00 przywitanie, słowo wstępu (senator Mieczysław Augustyn, wiceprzewodniczący Zespołu,)

15:10 strategia kampanii społecznej promującej instytucję petycji w Polsce

senator Mieczysław Augustyn, wiceprzewodniczący Zespołu

Anna Pomianowska, dyrektor Biura Komunikacji Społecznej Kancelarii Senatu

15:30 dyskusja

16:15 sprawy różne

16:30 zakończenie

MATERIAŁY NA POSIEDZENIE ZESPOŁU

Główny Specjalista Marzena Krysiak
Gabinet Marszałka Senatu
Dyrektor Anna Pomianowska-Bąk
Biuro Komunikacji Społecznej

PLAN STRATEGII INFORMACYJNEJ
KAMPANII SPOŁECZNEJ
„Nie bądź petentem-składaj petycje”

Założenia kampanii

Podstawowym założeniem kampanii jest dotarcie z informacją o petycji, możliwościach i zasadności kierowania petycji do organów władzy wszystkich szczebli (ministerstwa, parlament, administracja rządowa, samorząd terytorialny).

Docelowym zamierzeniem jest dotarcie do wszystkich obywateli z informacją o:

- prawnych podstawach petycji,
- sposobach jej składania i korzyściach, wynikających ze stosowania takiego instrumentu prawnego.

Etapy kampanii

Proponujemy przeprowadzenie kampanii w 3 etapach:

1. wyłonienie grupy roboczej i jej przygotowanie do pełnienia misji

Kampania będzie skierowana do organizacji pozarządowych i instytucji publicznych zainteresowanych problematyką rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, działających na rzecz wzmocnienia dialogu społecznego oraz nakierowanych na wspieranie innych organizacji.

Celem, który zamierza się tu osiągnąć jest wyłonienie grupy liderów - „ambasadorów petycji”. Grupa ta zostanie przygotowana do pełnienia misji poprzez szkolenia, treningi, warsztaty edukacyjne przeprowadzone przez pracowników Kancelarii Senatu i zaproszonych ekspertów, prawników, socjologów, psychologów, specjalistów od marketingu.

Wymiernym efektem osiągnięcia celu na tym etapie będzie uzgodnienie wspólnych celów, kręgu odbiorców, form działania czyli wypracowania wspólnej strategii działania, dalszych jej etapów, terminarza działań. Organizacje, podejmujące wspólną aktywność

informują o tym na swoich stronach internetowych. Powstaje wspólna strona – forum informowania i dyskusji o inicjatywie. Celem do osiągnięcia na tym etapie jest także zainteresowanie sprawą mediów. Wymiernym celem byłoby nawiązanie współpracy z dziennikarzami.

2. przygotowanie przez grupę roboczą projektów i strategii działania w zakresie upowszechniania instytucji petycji

Wspólnie, po dyskusji, zostaną przygotowane projekty i strategie informacji o petycjach z uwzględnieniem charakteru, specyfiki i zakresu zainteresowań środowisk organizacji i instytucji. Osoby (lub zespoły) te jako liderzy w swoich środowiskach, stanowiąc będą trzon **drugiego etapu** kampanii, rozwijanej lokalnie i skierowanej do kolejnych organizacji pozarządowych, regionalnych mediów, nauczycieli, bibliotekarzy i obywateli – beneficjentów organizacji. Celem drugiego etapu jest poszerzenie kręgu odbiorców informacji o petycjach o podmioty zdolne do przeniesienia idei i celów kampanii do konkretnych środowisk lokalnych, aktywizujących obywateli.

3. działania edukacyjne skierowane do obywateli w konkretnych, lokalnych środowiskach

Na tym etapie wykorzystanie materiałów informacyjnych (brozury, ulotki, e-maile do społeczeństwa, portale organizacji pozarządowych, krótka reklama, seminaria, lekcje dla młodzieży).

Na każdym etapie zakłada się współdziałanie i wsparcie Kancelarii Senatu. Działania podejmowane w czasie kampanii będą wspierane przez polityków, niezależnie od ich przynależności partyjnej i klubowej.

Platformą wymiany informacji mógłby być Parlamentarny Zespół ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, który zidentyfikuje potrzeby środowiska i zadba o ramy prawne sprzyjające działaniu organizacji i rozwojowi społeczeństwa obywatelskiego.

Gotowość do współpracy zgłosiły inne instytucje państwowe i publiczne (m.in.: biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Kancelaria Prezydenta, samorządy lokalne).

Cele kampanii na poszczególnych jej etapach

Cele kampanii na etapie I, skierowanym do grupy organizacji pozarządowych jest zaangażowanie tej grupy w realizację kampanii wspólnie z Kancelarią Senatu. Wymiernym efektem osiągnięcia celu na tym etapie będzie uzgodnienie wspólnych celów, kręgu odbiorców, form działania, czyli wypracowania wspólnej strategii działania, dalszych jej etapów, terminarza działań. Organizacje, podejmujące wspólną aktywność informują o tym na swoich stronach internetowych. Powstaje wspólna strona – forum informowania i dyskusji o inicjatywie. Idealne byłoby uzyskanie patronatu medialnego dla akcji i zdobycie liderów kampanii, „trend seterów” w środowisku dziennikarzy.

Ten etap można nazwać etapem kształtowania liderów kampanii, czy „trend seterów” oraz konsolidacji strategii kampanii społecznej.

Celem II etapu kampanii jest także wdrożenie strategii działania, aby włączyć kolejne organizacje. Miernikiem realizacji celu będzie liczba organizacji zainteresowanych dołączeniem do akcji, liczba przeprowadzonych spotkań, szkoleń i warsztatów, liczba uczestników-członków organizacji pozarządowych w tych przedsięwzięciach, liczba strategii kampanii informacyjnej zmodyfikowanych i dostosowawczych do potrzeb lokalnych i możliwości i specyfiki poszczególnych organizacji.

Etap końcowy - realizacja ogólnej kampanii informacyjnej przez lokalne organizacje pozarządowe, ale w oparciu o przyjęte „indywidualizowane” strategie skierowane do wybranych grup docelowych, charakterystycznych dla danej organizacji i pozostających w jej kręgu zainteresowania. Ważny jest także wzrost poziomu świadomości dotyczącego uprawnień obywatelskich w dialogu z władzami oraz subiektywne poczucie sensowności zaangażowania energii i wysiłku w proces składania petycji (mierzony np. ankietami).

Promocja kampanii:

- Internet - strony internetowe Senatu, strony organizacji pozarządowych, portale społecznościowe, fora dyskusyjne,
- druki ulotne jak ulotki informacyjne, broszury, plakaty, ulotki informacyjne dla nauczycieli i obywateli odwiedzających Senat w czasie dni otwartych i wycieczek,
- warsztaty edukacyjne dla nauczycieli i studentów, prezentujące instytucję petycji,
- materiały dydaktyczne, jak scenariusze lekcji, strategiczne gry tematyczne (np. proces legislacyjny, składanie petycji itp.),

- marketing szeptany,
- warsztaty dla dziennikarzy przy okazji prezydencji i innych działań edukacyjnych i informacyjnych,
- konferencje prasowe,
- informacje w Radio Parlament oraz TVP Info, (w przyszłości TVP Parlament),
- wkładki informacyjne i artykuły sponsorowane w prasie.

Koszty związane z prowadzeniem kampanii:

- koszty spotkań i pobytu odbiorców,
- koszty wyjazdów „ambasadorów” trenerów szkolących, przedstawicieli organizacji pozarządowych
- utworzenie strony internetowej,
- koszty produkcji materiałów informacyjnych (ulotki, artykuły, broszury) w tym opracowanie tekstów, grafiki, koszty wydania,
- koszty opracowania haseł marketingowych i utworzenia znaku graficznego,
- koszty wsparcia organizacji pozarządowych,
- koszty sponsorowanych materiałów w prasie.

Sposoby ewaluowania kampanii:

Parlamentarny Zespół ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi będzie monitorował przebieg kampanii informacyjnej, gromadził raporty z przebiegu realizacji poszczególnych etapów kampanii oraz przedstawiał jej rezultaty organom Senatu oraz parlamentarzystom.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2011 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ
DZIAŁ PETYCJI I KORESPONDENCJI

Informacja o petycjach rozpatrzonych przez Senacką Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

W 2009 r. Marszałek Senatu skierował do Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji **18 petycji**, z których komisja rozpatrzyła 14, zaś 4 petycje – skierowane do komisji w grudniu 2009 r. – zaplanowano rozpatrzyć w 2010 r.

W grupie rozpatrzonych petycji prace nad pierwszą z nich – dotyczącą uchylecia art. 5 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin – zostały sfinalizowane oczekiwaną przez wnioskodawcę zmianą przepisów prawa, choć trzeba zaznaczyć, że komisja podjęła działania, kiedy rząd kończył prace nad projektem ustawy obejmującym zmianę wnioskowanego przepisu. Komisja zawiesiła na trzy miesiące prace nad petycją i w tym czasie rząd skierował projekt do Sejmu. Następnie Parlament uchwalił ustawę.

Komisja, po przeprowadzeniu dyskusji nad każdą z 14 petycji, podjęła decyzje o kontynuowaniu prac nad 7, w odniesieniu do 6 postanowiła nie prowadzić prac, a w wypadku jednej (petycja nr 7), dotyczącej zmiany systemu oświaty, komisja postanowiła przekazać wnioski jej autora do Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Autorzy petycji najczęściej wnioskowali o zmianę prawa dotyczącego:

- kombatantów - 6 petycji,
- rent i emerytur odnoszących się do różnych grup uprawnionych - 6 petycji, w tym:
 - 3 dotyczące świadczeń dla inwalidów wojennych i wojskowych,
 - 1 dotycząca przyznania świadczeń dla osób przymusowo wykonujących pracę w ramach Powszechnej Organizacji "Służba Polsce",

- 1 w sprawie zmiany zasad waloryzacji rent i emerytur byłych żołnierzy zawodowych,
- 1 dotycząca zasad opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W 2010 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji pracowała nad **30 petycjami**, w tym było **21 petycji nowych**, z których komisja rozpatrzyła 20 oraz kontynuowała prace nad 9 petycjami (wniesionymi w 2009 r.).

W odniesieniu do 10 petycji prowadzone były prace, w sfinalizowaniu działań komisja przygotowała 6 projektów ustaw i 1 projekt uchwały. W stosunku do 10 petycji zapadła decyzja o zakończeniu lub niepodejmowaniu prac.

Najwięcej petycji (4) dotyczyło rent i emerytur, m.in. zasad waloryzacji, kapitału początkowego, okresów składkowych czy renty socjalnej,. Inne 3 petycje zawierały postulaty dotyczące kombatantów i osób represjonowanych, a przede wszystkim rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymywania z tego tytułu świadczeń o osoby represjonowane i internowane w stanie wojennym. Kolejne 3 petycje odnosiły się do świadczeń społecznych, takich jak świadczenia pielęgnacyjne czy zasiłek rodzinny. Wniesiono również 2 petycje dotyczące spraw mieszkaniowych – spółdzielni mieszkaniowych i byłych mieszkań zakładowych. W 2 petycjach, odnoszących się do prawa karnego, autorzy petycji wnioskowali o wprowadzenie obowiązku pracy dla skazanych na cele publiczne i o ujednoczenie zasad wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczanego na podstawie Kodeksu karnego i Kodeksu wykroczeń. Petycje dotyczyły także reprivatyzacji, roszczeń z tytułu przedwojennych obligacji Skarbu Państwa, ochrony danych osobowych, standaryzacji graficznego wizerunku godła państwowego czy zadośćuczynienia krzywdom byłych pracowników PGR-ów, a także zmian w ordynacji wyborczej do organów samorządu terytorialnego.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji **wniosła do Marszałka Senatu następujące projekty ustaw i uchwał:**

- projekt ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego – druk senacki nr 839 (Senat 21 X 2010 r. odrzucił ten projekt);
- projekt ustawy o zmianie ustawy o orderach i odznaczeniach – druk senacki nr 1050;

- projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów, i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych – druk senacki nr 1049;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz ustawy o działach administracji rządowej – druk senacki nr 967;
- projekt uchwały w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, prześladowanych, aresztowanych i skazanych w Polsce w latach 1944–1956 za działalność w szeregach Armii Krajowej – druk senacki nr 877 (12 VIII 2010 r. Senat podjął uchwałę w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego);
- projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego – druk senacki nr 968;
- projekt ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – druk senacki nr 992.

Opracowała:

Danuta Antoszkiewicz

**INFORMACJA O PRZEBIEGU 17. POSIEDZENIA
PARLAMENTARNEGO ZESPOŁU DS. WSPÓŁPRACY
Z ORGANIZACJAMI POZARZĄDOWYMI
W DNIU 30.03.2011 R.**

30 marca 2011 r. odbyło się 17. posiedzenie Parlamentarnego Zespołu ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi. Porządek obrad obejmował:

- informację na temat nowych zasad funkcjonowania zbiorok publicznych w kontekście projektu założeń nowelizacji ustawy o zbiorokach publicznych;
- informację dotyczącą barier podatkowych związanych z funkcjonowaniem organizacji pozarządowych.

Posiedzenie prowadził sekretarz zespołu poseł Witold Gintowt-Dziewałtowski. W spotkaniu wzięli udział: członkowie zespołu, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Maciej Grabowski, dyrektor Departamentu Zezwoleń i Koncesji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Cezary Gawlas, a także przedstawiciele organizacji pozarządowych.

W pierwszym punkcie porządku dziennego dyrektor C. Gawlas z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, prezentując stanowisko inicjatora projektu nowelizacji ustawy o zbiorokach publicznych, podkreślił, że prace nad założeniami tego projektu wciąż trwają. Dlatego strona społeczna może nadal zgłaszać do niego swoje opinie.

Obecnie zagadnienia związane ze zbiorokami publicznymi są uregulowane w ustawie z 15 marca 1933 r. o zbiorokach publicznych oraz w rozporządzeniu ministra spraw wewnętrznych i administracji z 6 listopada 2003 r. w sprawie sposobów przeprowadzania zbiorok publicznych oraz zakresu kontroli nad tymi zbiorokami.

Nowelizacja zmierza do uproszczenia procedury wydawania pozwoleń na przeprowadzenie zbiorok publicznej w sytuacji, gdy zebrane środki mają być zrealizowane za granicą. Chodzi także o wprowadzenie jednolitego wzoru wniosku o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie zbiorok publicznej oraz wzoru sprawozdania z przeprowadzonej zbiorok publicznej z informacją o jej wyniku i sposobie zużytkowania zebranych środków.

Zdaniem inicjatorów nowelizacji, uregulowanie tych kwestii wymaga zmian ustawowych, a sama nowelizacja rozporządzenia ministra nie byłaby wystarczająca. Przeciwnego zdania są przedstawiciele organizacji pozarządowych, którzy opowiadają się przeciwko nowelizacji ustawy, pozytywnie ocenianej przez środowisko prowadzące zbiorok publiczne. Ich zdaniem, zawarte w projekcie rozwiązania grożą zbiurokratyzowaniem, a w konsekwencji zahamowaniem dobrowolnej ofiarności publicznej.

Przedstawiciele organizacji pozarządowych postulowali pozostawienie treści dotychczasowej ustawy bez zmian, a wprowadzenie ich jedynie w przepisach wykonawczych do ustawy.

Podsumowując dyskusję, poseł W. Gintowt-Dziewałtowski zaproponował, aby strona społeczna przedstawiła prezydium zespołu szczegółowe uwagi w sprawie zmiany aktu wykonawczego. Będą one podstawą do podjęcia w ramach zespołu dalszych prac nad przepisami dotyczącymi zbiorów publicznych.

W drugim punkcie porządku dziennego zapoznano się z informacją na temat barier podatkowych związanych z funkcjonowaniem organizacji pozarządowych.

Przedmiotem szczególnej dyskusji były dwa postulaty spośród dwunastu zgłoszonych przez organizacje pozarządowe i rozpatrywanych na posiedzeniu sejmowej podkomisji ds. współpracy organizacjami pozarządowymi 16 marca 2011 r.

Przeprowadzona dyskusja dotyczyła przede wszystkim potrzeby objęcia zwolnieniem z podatku VAT grupy dystrybutorów żywności przy przekazywaniu żywności na rzecz organizacji pożytku publicznego, a także uproszczenia wymogów w zakresie prowadzenia rachunkowości dla organizacji pozarządowych o niskim rocznym przychodzie.

Zwolnienie z podatku VAT darowizn żywnościowych przekazywanych przez producentów żywności na cele charytatywne obowiązuje od dwóch lat. Rozwiązanie to wprowadzono z inicjatywy senatorów w trakcie prac nad rządowym projektem nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług. Zdaniem organizacji pozarządowych, istnieje pilna potrzeba poszerzenia grupy darczyńców o dystrybutorów żywności. Postulowana zmiana nie przyniesie strat dla budżetu państwa, ponieważ będzie dotyczyć żywności niebędącej już w obrocie handlowym. Chodzi tu o żywność pełnowartościową kierowaną do utylizacji, którą można przekazać potrzebującym. Jest to problem szczególnie ważny wobec pogarszającej się sytuacji społecznej w państwie. Uczestniczący w posiedzeniu zespołu przedstawiciele strony społecznej zaapelowali do parlamentarzystów o podjęcie działań zmierzających do realizacji tego postulatu.

Zdaniem wiceministra finansów Macieja Grabowskiego, ten postulat nie znajduje uzasadnienia. Jak zauważył, unormowania zawarte w ustawie o podatku od towarów i usług nie zakładają co do zasady opodatkowania podatkiem VAT darowizn towarów (w tym na cele charytatywne), jeżeli podatnik nie odliczył podatku naliczonego od nabycia towarów i usług związanych z tą darowizną. Naliczenie podatku VAT od przekazywanych nieodpłatnie towarów (darowizn) dotyczy zatem tylko wypadków, gdy podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z tym przekazaniem.

Jak poinformował wiceminister finansów, drugi postulat dotyczący uproszczenia rachunkowości dla małych organizacji pozarządowych jest obecnie przedmiotem uzgodnień

między resortami finansów i pracy. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej zostało zobligowane do zebrania informacji analitycznych o liczbie organizacji, które oczekują na wprowadzenie takich rozwiązań. Dodatkowo trzeba będzie określić obowiązki ewidencyjne dla zainteresowanych organizacji oraz zakres ewentualnych zwolnień.

Wymóg prowadzenia pełnej księgowości przez organizacje o niewielkim przychodzie, nieprzekraczającym 20 tys. zł rocznie, jest często barierą nie do pokonania, ponieważ wymaga zdobycia funduszy na obsługę rachunkową i sprawozdawczą. Członkowie zespołu oraz przedstawiciele strony społecznej zgadzali się, że problem powinien być jak najszybciej rozwiązany ze względu na istotne zagrożenie dla rozwoju działalności obywatelskiej. Prowadzący posiedzenie poseł W. Gintowt-Dziewałtowski zaapelował do przedstawicieli obu ministerstw o przyspieszenie prac nad tak ważnym dla organizacji pozarządowych zagadnieniem.

Podsumowując spotkanie, poseł W. Gintowt-Dziewałtowski zapowiedział kontynuowanie dyskusji nad podjętymi tematami na kolejnych posiedzeniach zespołu.

**INFORMACJA O PRZEBIEGU POSIEDZEŃ
PODKOMISJI STAŁEJ DS. WSPÓŁPRACY
Z ORGANIZACJAMI POZARZĄDOWYMI
W DNIACH 14 i 27.04.2011 R.**

Podkomisja ds. współpracy z organizacjami pozarządowymi na posiedzeniach w dniach 14 i 27 kwietnia 2011 r. zajęła się rozpatrywaniem komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (druk sejmowy nr 3902). Nowelizacja ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie ma na celu usunięcie problemów natury interpretacyjnej wynikających z niedookreśloności lub niedoprecyzowania przepisów ustawy.

Nieprecyzyjne okazało się być m. in. użyte w art. 5a ustawy określenie dotyczące jednego z obligatoryjnych elementów treści programu współpracy z organizacjami pozarządowymi tj. określenia wysokości środków na realizację programu. Obecne brzmienie przepisu może sugerować, że mowa jest o środkach zagwarantowanych w uchwale budżetowej, podczas gdy chodzi o środki jedynie prognozowane na podstawie tej uchwały.

Kolejna proponowana zmiana dotyczy otwartych konkursów ofert. Zgodnie z art. 11 ust. 2a obsługa konkursu może być zlecona organizacjom pozarządowym, nie jest jednak jasne, co oznacza pojęcie „obsługa konkursu” (ustawa tego nie określa), przepisy nie przesądzają jak ma wyglądać tryb jej zlecenia. Zmodyfikowany przepis art. 11 precyzowałby, że „obsługa konkursu” nie obejmuje tych czynności, które na mocy ustawy zostały wyraźnie zarezerwowane dla organu administracji m.in.: ogłoszenie otwartego konkursu ofert, powołanie komisji konkursowej, rozpatrzenie ofert, ogłoszenie wyników otwartego konkursu ofert, zawarcie umów o wsparcie lub powierzenie realizacji zadania publicznego, unieważnienie otwartego konkursu ofert.

Przeformułowany zostanie również przepis dotyczący obowiązkowego powoływania do składu komisji konkursowych przedstawicieli organizacji pozarządowych. W praktyce okazało się bowiem, że znalezienie kandydatów do komisji posiadających doświadczenie w obszarze pożytku publicznego w ramach którego zlecane jest zadanie, nie jest proste. Nowelizacja ma więc określać warunki, na mocy których dopuszczalne będzie powołanie komisji konkursowej bez „osób wskazanych przez organizacje pozarządowe”.

Określony zostanie także termin, w jakim można zażądać od organu administracji uzasadnienia odrzucenia lub wyboru określonej oferty w konkursie.

Zmianie ulegnie przepis dotyczący możliwości podzlecenia realizacji zadań publicznych. Obecnie organizacja, z którą organ administracji zawarł umowę o wsparcie lub powierzenie realizacji zadania publicznego, może zlecić jego wykonanie innym organizacjom, nie będącym stroną umowy, w sposób zapewniający jawność i uczciwą

konkurencję. Planowana modyfikacja ma umożliwić zlecenie wykonania zadania publicznego nie tylko innej organizacji, ale również podmiotowi prywatnemu np. przedsiębiorcy, ale za zgodą organu administracji zawartą w umowie.

Nowelizowany art. 23 ma na celu wprowadzenie obowiązku komunikacji elektronicznej między organizacjami pozarządowymi i organami administracji. Organizacje pożytku publicznego (opp) będą zobligowane do przesyłania sprawozdań merytorycznych i finansowych z działalności w postaci elektronicznej. Rozwiązanie to jest związane z założeniami Strategii Kierunkowej Rozwoju Informatyzacji Polski. W odniesieniu do obowiązku składania sprawozdań przez opp zaproponowano dodatkowo jeszcze jedną modyfikację, nowelizacja miałaby wprowadzić fakultatywną delegację dla ministra ds. zabezpieczenia społecznego, do zróżnicowania zakresu przedmiotowego obowiązku sprawozdawczego opp ze względu na wysokość osiągniętych przez nie w danym roku przychodów.

Podkomisja jeszcze nie zakończyła prac nad przedstawionym wyżej projektem nowelizacji ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.